pag. 160.

VI Jalt.—

Üks vaene käimud üks küdnuk pan
just metsast läbi ja see oli jõu
õõse. Küdnuk. käimud arna vaa
jõõva küdnukud lakri tulega
see ääres seisvad. Ja läin
nende juure ja kaitnud nendega
selgis kõju minna. Aga nii
pea kui ta ligemale läin
kadan. need ta eest ära. Ja
olen jälle kõige pimu alla. Nen
sändan. küdnuk. öö otsa
metsas. Ja jaan uuelmiku
päeva peraft metsa ja välla
Nüüd ei ole küdnukenam
midke ümbe kadenam ääs
käin. —

pag. 161.

Tõstama rühelkonnast.

Saatnud Gustav Annikso

Saadud: $18\frac{18}{II}93$.

8 x